„FORMULA GUADALAJARA" SE ARATĂ ÎNCĂ VIABILĂ...

Dacă ne gîndim că următoarea etapă de campionat începe azi, prin meciul de la Pitești (al cărui rezultat probabil că e de-acum cunoscut majorității cititorilor acestor rînduri) și că alte trei partide — dintre cele mai importante — vor avea loc sîmbătă, înseamnă că — de fapt — **evenimentele fotbalistice de pe primul plan al preocupărilor noastre apropiate devin meciurile din competițiile europene intercluburi și partida din preliminariile Campionatului Europei,** de la 22 septembrie, de la Helsinki.

De altfel, numărul de azi al revistei noastre este, în fapt, cel de „avancronică" la debutul în cupele europene, obligație tradițională pe care o satisfacem sub forma grupajului de opinii ale unor specialiști care dezbat, în pagina de mijloc, situația și perspectivele celor patru echipe de club ce ne vor reprezenta în C.C.E., Cupa cupelor și noua „Cupă U.E.F.A.". Tratînd deci astfel evenimentul de miercurea viitoare, acordăm rîndurile de mai jos echipei naționale.

Ultimele săptămîni (poate și din cauză că Divizia A e abia la început și n-a fost timp pentru ca spiritele și pasiunile de club să se aprindă) au fost dominate de ceea ce unii numesc, cu o formulă pretențioasă și căutat „doctă", **dezbaterile în problema echipei naționale.** Totul a pornit, de fapt, de la cîteva suspendări (oportune sau inoportune), de la cîteva indisponibilități pasagere sau de la cîteva eclipse de formă, mai acute sau mai puțin alarmante. Dar, să recunoaștem, acestea au fost suficiente pentru a alimenta niște discuții la care sîntem mereu gata, fie pentru că efectiv ne preocupă viața echipei reprezentative, cu toate inevitabilele ei sinuozități, fie pentru că ne place să fim guralivi și să facem impresie.

Cert e însă, în același timp, că **formulele de echipă prezentate în verificările cu lotul olimpic și, săptămîna trecută, cu O.F.K. Beograd, erau criticabile,** ele nu întruneau adeziunea aproape unanimă dintr-un trecut nu prea îndepărtat. Și ar fi poate bine să înțelegem, între altele, că s-a ajuns la această situație, tocmai din motivul bine cunoscut că **n-avem atîția jucători de valoare încît să putem imediat compensa lipsa a 4—5 elemente titulare dintr-un lot care prinsese niște contururi, la urma urmei — fericite.** Este adevărat că se ridică, sub ochii noștri și spre satisfacția noastră, destul de mulți jucători tineri, susceptibili de a îmbrăca mai devreme sau mai tîrziu tricoul național, dar introducerea lor în reprezentativă în acest moment nu s-a dovedit oportună, echipa n-a mai avut omogenitate, a etalat caracterul nedorit al improvizației, al căutărilor, al varietății de formulă. Este un adevăr unanim recunoscut în fotbal că **o bună echipă națională nu înseamnă doar simpla reunire sub același tricou a 11 jucători care s-au afirmat la clubul lor,** ci ea cere mai mult : o omogenizare, o sudură, o completare reciprocă, un rodaj. Or, sub acest aspect, sîntem de acord cu toți cei care au afirmat că formulele încercate nu prezentau garanții și deci nu trebuie să ne mire că, **prin forța lucrurilor, în ciuda tendințelor novatoare, s-a ajuns treptat-treptat, tot la „structura Guadalajara",** aproape integrală. Și, în definitiv, de ce n-ar fi așa, din moment ce echipa cu care ne-am calificat pentru Mexic și care a jucat acolo **este și azi o echipă tînără** dar care are **avantajul de necontestat al unei legături puternice, atît funcțională cît și sufletească ?**

Desigur, situația noastră în grupa preliminară a Campionatului european din care facem parte este la această oră mai ingrată. Pierzînd la Bratislava, am ajuns în situația că pentru a cîștiga grupa avem nevoie în această toamnă de **trei victorii consecutive ; și nu numai atît, aceste victorii trebuie să fie obținute la scoruri care să ne permită a-i întrece pe cehoslovaci la golaveraj.** Nu avem garanții că revenirea la formula (de echipă sau de lot) de la C.M. reprezintă cheia sigură de desfacere a porților succesului (cine poate da în fotbal garanții ?), mai ales că principalii noștri concurenți, elevii lui Ladislav Novak, insensibili la discuțiile noastre asupra vinovățiilor pentru acel 0—1 de la Bratislava, și-au jucat bine șansele la Helsinki și — mai mult ca probabil — și le vor juca la fel și în partida pe care o mai au pe teren propriu cu Țara Galilor (învinsă de ei și la Swansea, cu 3—1) și pe care o vor aborda cu firească sete de golaveraj. Dar, chiar fără aceste garanții, **sîntem obligați să prezentăm o echipă capabilă de a-și disputa cît mai bine șansele ;** or, această echipă nu poate fi alta decît aceea care va înmănunchia **nu numai jucătorii cei mai buni, cei mai în formă, ci și pe acei care se înțeleg cel mai bine între ei, care au jucat de cele mai multe ori împreună, care știu să joace într-un anumit fel.** Acum, cu numai două săptămîni înaintea meciului cu Finlanda, această soluție este, oricum, preferabilă.

În acest spirit, ni se pare că lotul — ca și formula de echipă preconizată — pot fi privite cu încredere. Revenirea lui **Cornel Dinu** printre tricolori, o dată cu **Lupescu, Neagu, Domide,** ascendentul de formă, după un început de sezon mai slab, marcat de **Dembrovschi** și **Dumitru,** sînt îmbucurătoare iar dacă trebuie totuși să regretăm ceva este absența din campionat a lui **Dumitrache,** insuficienta refacere a lui **Tătaru,** scăderea randamentului dat în ultimul timp de **Iordănescu.**

În această ultimă etapă a pregătirilor, **jocul echipei noastre naționale este încă perfectibil.** Și nu ne îndoim că în acest cadru **necesar** al perfectibilității se înscrie și **plusul de preocupare ofensivă** la care, în definitiv, echipa este **literalmente OBLIGATĂ, în complexul de împrejurări actual.**

Putem fi siguri că nu numai noi știm că, pentru calificare, trebuie să cîștigăm cît mai net la Helsinki ; acest calcul simplu și l-au făcut și Angelo Niculescu și jucătorii. Ei știu că, în fața Finlandei, un (numai) 1—0 sau 2—1 pentru noi ar avea valoarea unui semieșec și nu ne-ar oferi, pentru noiembrie, decît calea unor simple **„victorii de palmares"** în meciurile cu Cehoslovacia și Țara Galilor.

Meciul pe care-l vom susține de azi în două săptămîni este deci nu numai un examen de bacalaureat, după care vom ști dacă mai dăm și concursul pentru facultate, ci și **un prilej pentru echipa națională de a dovedi că, într-adevăr, în materie de „OFENSIV-DEFENSIV", știe să distingă și să opteze deliberat, în funcție de tactica competiției, că prima parte a alternativei nu i-a fost, pînă acum, imposibilă și străină structural.**

Radu URZICEANU

SELECȚIONABILII VĂZUȚI DE ADVERSARII LOR DIRECȚI ÎN MECIURILE ETAPEI DE DUMINICĂ

Ne-am gîndit să venim în ajutorul selecționerilor cu cîteva păreri asupra jucătorilor din lotul național A. Și pentru ca acestea să fie cît mai interesante și mai veridice, am solicitat adversarilor jucătorilor din lot ÎN MECIURILE DE DUMINICĂ, părerea lor asupra formei acestora. Iată-le :

● **RADUCANU (văzut de Grozea):** „In prima repriză a apărat trei șuturi care puteau fi goluri. După pauză, n-a mai fost solicitat și cînd Răducanu nu este foarte mult solicitat nu poți să-ți dai seama în ce formă se află. Mi se pare totuși că mai are de parcurs o bună bucată de drum pentru a deveni cu adevărat de netrecut"

● **ADAMACHE (văzut de Jercan):** „Este indiscutabil, la ora actuală, rezerva cea mai autorizată a lui Răducanu. Îl prefer înaintea multor portari de talent, pentru siguranța, sobrietatea și promptitudinea intervențiilor sale".

● **SĂTMĂREANU (văzut de Ologu):** „Mi s-a părut în revenire față de meciul cu O.F.K. Belgrad. M-a deposedat de multe ori de balon, intrările în atac au părut mai sigure și cu mai mare efect".

● **BOC (văzut de Moldovan):** „A ezitat la cîteva dintre atacurile noastre, ezitări care ne-au permis să ne apropiem decisiv de poarta lui Răducanu. Încă nu se află în forma care l-a consacrat. Acum poate fi depășit de atacanții cu o bună viteză".

● **VLAD (văzut de Florescu):** „Jucător cu bun plasament și un deosebit simț al anticipației. Spectaculos și eficace, rapid și corect în lupta cu adversarul. Vlad este, după mine, fundașul central care vine".

● **OLTEANU — F.C. Argeș (văzut de Ghergheli) :** „Apărător viguros și tare, sigur în deposedări și maestru în intercepții. Păcat că uneori depășește în modul de intervenție și comportare, spiritul de sportivitate. Altfel ar avea toate șansele să devină un jucător complet".

● **MOCANU (văzut de Neagu) :** „A jucat constant bine, așa cum a făcut-o mereu, meci de meci. Astăzi a fost și un partizan al fair-play-ului în disputele cu noi, atacanții adverși..."

● **N. IONESCU (văzut de Năsturescu) :** „A început jocul foarte tare, fiindu-mi greu să-l depășesc. Pe parcurs însă, cred că datorită nedozării corespunzătoare a eforturilor, și-a pierdut din vivacitate, pe partea sa reușind să construim atacuri periculoase, dintre care cel puțin cinci puteau fi fructificate de Neagu și Daniel Ene".

● **ANCA (văzut de Hajnal):** „In acest meci, Anca a încercat să fie același dispecer omniprezent și util, dar a reușit mai puțin ca altădată. Mai bun în prima repriză, în cea de a doua a cam dispărut din joc. Mi-am dat seama că marcajul strict îl incomodează".

● **VIGU (văzut de Tănase) :** „Foarte activ. Îi place foarte mult să se găsească în acțiune și, de aceea, circulă enorm pe teren. Cred că ar trebui să păstreze un spațiu mai larg față de atacanți, fiindcă, astfel, ar avea o imagine mai de ansamblu asupra plasamentului coechipierilor cu care urmează să combine".

● **DUMITRU (văzut de Dincuță):** „Cred c-a fost cel mai bun jucător al Rapidului. A alergat enorm de mult, a pasat cu mare precizie, dar a șutat mai puțin la poartă. Dumitru a legat tot jocul Rapidului".

● **DINU (văzut de Mărdărescu II):** „Este un jucător bun, care ar merita să fie în echipa națională, deși știu că este suspendat pentru formația noastră tricoloră. Cînd are o pregătire generală corespunzătoare, așa cum a avut-o în meciul în care i-am fost adversar, este imbatabil iar aportul adus pentru echipă foarte mare. Duminică a fost însă depășit fizic și din această cauză, în repriza a doua, a abuzat de faulturi".

● **DOMIDE (văzut de Nește):** „Dispecerul arădenilor mi-a pus probleme deosebite în special la duelurile aeriene. Bine pregătit fizic, se demarcă cu multă ușurință și știe să-și creeze culoare pentru a șuta cu precizie de la distanță. Totodată, intuiește cele mai bune situații de a pasa. In concluzie — un jucător care întrunește calitățile necesare selecționării în lotul reprezentativ".

● **LUCESCU (văzut de Pal):** „Deși am fost în zi bună, Lucescu, prin inteligență, finețe și prospețime tehnică, mi-a creat probleme. Deși uneori sînt fericit că le-am rezolvat, consider că este la ora actuală cea mai bună extremă dreaptă a țării noastre".

● **PANTEA (văzut de Ghirca):** „Excelent în prima repriză. Mai puțin prezent în joc în a doua repriză. In orice caz manifestă multă dispoziție de joc".

● **IORDĂNESCU (văzut de Bălosu):** „N-a avut o zi de bună dispoziție. Probabil că solicitările dese din ultima perioadă de timp l-au adus într-o oarecare oboseală".

● **TĂTARU II (văzut de Mareș):** „Mi-am dat seama că nu este total refăcut de pe urma accidentului. De aceea, probabil, a și scăzut în a doua parte a întîlnirii. Rămîne același excelent tehnician".

● **DEMBROVSCHI (văzut de Ivan):** „A fost cel mai bun jucător din echipa locală. A avut o mare rază de acțiune, a controlat bine balonul și a dat pase utile coechipierilor. Am remarcat și pofta lui de șut. Pregătirea sa fizică este încă perfectibilă..."

● **KUN II (văzut de Lucaci):** „Fostul meu coechipier a jucat ceva mai reținut ca de obicei. Nu s-a simțit în largul lui căci a încercat să acționeze individual, de multe ori fără reușită. In finalul meciului a arătat o stare excesivă de nervozitate din care cauză a scăzut în activitate. Bun dribleur, rămîne tipul de jucător care creează probleme deosebite oricărei apărări".

● **FL. DUMITRESCU (văzut de Romilă I):** „Nu mi s-a părut într-o formă deosebită, deși a realizat uneori lucruri foarte frumoase în meciul de duminică și cu toate că se demarcă pe o zonă largă. Transmite pasele cu imprecizie și tot imprecis este și șutul lui".

În preliminariile C.M.

In urma discuțiilor purtate între delegații federațiilor din România, Finlanda și R. D. Germană, au fost stabilite datele de disputare a 6 meciuri din preliminariile C.M. :

20 sept. 1972 : Finlanda — România.
7 oct. 1972 : R.D.G. — Finlanda.
27 mai 1973 : România — R.D.G.
6 iunie 1973 : Finlanda — R.D.G.
26 sept. 1973 : R.D.G. — România.
14 oct. 1973 : România — Finlanda.

Datele meciurilor Albaniei urmează a fi stabilite ulterior.

TRANSMISII LA TELEVIZIUNE

Secția sportivă a televiziunii ne anunță, pentru săptămînile următoare, o serie de interesante transmisiuni. Iată-le:

12 septembrie; ora 14: Petrolul — S.C. Bacău (transmisie directă de la Ploiești)
15 septembrie ora 15,55: Dinamo — Spartak Trnava (Cupa campionilor europeni), transmisie directă de la București.
19 septembrie ora 14,30: R.D. Germană — Mexic (înregistrare de la Leipzig)
22 septembrie, ora 18,25: Finlanda — România (preliminariile campionatului european), transmisie directă de la Helsinki.
29 septembrie: Spartak — Dinamo București (returul meciului din C.C.E.) transmisie directă de la Trnava (ora urmează a fi stabilită)
30 septembrie: Rapid —Napoli (returul meciului din Cupa U.E.F.A.), transmisie directă de la București (ora urmează să fie stabilită)

Carnet

ECHIPA NAȚIONALĂ

de EUGEN BARBU

Zvonurile de marți ne aduc la cunoștință că antrenorul echipei naționale, Angelo Niculescu, a revenit la lotul mexican, în linii mari, după o încercare de scurtă durată de a reconstrui 11-le tricolor. Lucrul mi se pare de bun simț și, cum am scris mai devreme, era previzibil. Era previzibil pentru că toate încercările de a face revoluție în fotbalul românesc, cum știm cu toții, s-au terminat lamentabil (vezi cazul Teașcă, în două rînduri). Lucrul este elementar : nu poți să faci din jucători fără clasă sau încă necopți niște lei-paralei. In condițiile unor înfruntări dure, cu tot ce au mai bun adversarii noștri, ar părea de neînchipuit să facem experiențe. Timpul scurt, greutatea de a înmulți concentrările la lot, fac aproape imposibilă reforma imediată. Sigur că jucători ca Iordănescu, Năstase, Kun II și chiar Aelenei trebuie să fie în vederea selecționerilor, trebuie urmăriți atent și cu multă scrupulozitate, dar de aici și pînă la a-i face mareșali peste noapte, mi se pare un lucru mai dificil. Asta nu înseamnă că mă opun noutăților.

Voi fi mai explicit. După părerea mea, la ora aceasta un cuplu Iordănescu-Năstase, dacă ar fi lăsat să joace mai mult împreună, ar fi mult mai indicat decît cuplul Dembrovschi-Tătaru II. Și mai omogen ar fi un cuplu de atacanți centrali Aelenei—Iordănescu, dar primul, vai, e atît de fraged! Rămîn, deci, în discuție, tot cei mai vechi. Prin autodispariția lui Dumitrache din națională și scăderea de formă a lui Neagu, elementul percutant din înaintarea noastră a pierit. Trebuie, deci, căutați, tot oameni de gol și acestia nu ar fi decît Iordănescu și Năstase, ținînd seama că Tătaru II nu se află deocamdată în plenitudinea forțelor. Din punct de vedere al omogenității, cuplul Tătaru II-Iordănescu părea cel mai indicat, dar aș opta tot pentru prima idee. Mi se va reproșa că uit jucători buni : pe Domide și pe Dembrovschi. Primul mi se pare excelent la club și nestrălucitor la națională. Al doilea poate fi indicat numai în vechea formulă de a juca pe post de extremă retrasă, dar asta ar însemna să ne întoarcem la un joc defensiv, ceea ce pentru noi e de-a dreptul contraindicat.

A doua mare problemă a naționalei apare la cuplul de fundași centrali și în general în linia de fund unde Sătmăreanu, dintr-o încăpățînare a lui Angelo Niculescu, încă figurează în lot deși de la Guadalajara el dă semne de degringoladă vădită. Dar să ne întoarcem la cuplul de fundași centrali. Cred că s-a făcut bine că s-a recurs din nou la excepționalul Dinu și anume pe post de stoper și nu de half ofensiv. Împreună cu Boc, el va forma un cuplu redutabil în măsura în care se vor obișnui unul cu jocul celuilalt. In discuție ar mai rămîne prezența lui Mocanu, care nu mi se pare, ca și în cazul Sătmăreanu, formula cea mai sigură. A fost încercat lanul, ca fundaș, dar asta iar e o aventură ; așa cum ploieșteanului nu i se face un serviciu mutîndu-l la club pe alt post, tot așa și cu ieșeanul se produce o eroare punîndu-l să evolueze pe un post necunoscut. Destul cu improvizațiile. Cel mai bine mi se pare că stăm în ceea ce privește halfii. Aici, fără îndoială că o linie Dumitru — Nunweiller VI va fi excelentă și fără contracandidat.

In sfîrșit, la înaintare, forma dovedită de Lucescu, Pantea și Florian Dumitrescu nu ne dă bătăi de cap. Pe scurt, formula optimă a naționalei noastre ar fi cam așa : Răducanu — Lupescu (Popovici, Deleanu), Boc, Dinu, Mocanu (Popovici, Deleanu) — Dumitru, Nunweiller VI (Vigu) — Lucescu, Iordănescu, Năstase, Dumitrescu. Ar concura, evident : Tătaru II, Kun II, Dembrovschi, Domide, Pantea, Nae Ionescu...

Dar astea sînt treburile lui Angelo Niculescu, noi doar sugerăm formulele posibile. Oricum trebuie plecat de la ideea că avem obligația de a marca goluri multe. Nici vorbă de temporizare...